Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
maig 2008
BarriSants.org
la Burxa
10 anys
periòdic de comunicació popular
núm.118

EL 'NO' DEL DISTRICTE
El Districte de Sants-Montjuïc no cedeix l'espai de l'Espanya Industrial per a la Festa Major Alternativa. L'Assemblea de Barri opina sobre la decisió de Josep Sans, gerent del Districte.
Pàgines 2 i 5

ÚLTIMA HORA

El Franki de Terrassa ingressa a la Model

Un moment de la concentració de suport a la presó Model de Barcelona. **ALBERT GARCÍA**

L'activista terrassenc va ser detingut el dilluns 28 d'abril acusat d'atemptat a l'autoritat i ultratge a la bandera espanyola. Els fets es remunten a la festa major de Terrassa del 2002, quan durant una cercavila el jove va despenjar una insígnia espanyola. Un jutge ha desestimat el recurs que va interposar contra la condema de dos anys i vuit mesos de presó.

La Zona Franca acollirà una central tèrmica altament contaminant

A dalt a la dreta: pancarta contra la incineradora. Sobre aquestes línies, foto aèrea del polígon on se situarà. **ESTER RAMS / ARXIU**

Ja fa uns mesos que ha aparegut una pancarta a la frontera entre Sants i l'Hospitalet. La pancarta recull l'oposició de la Federació d'Associacions de Veïns de l'Hospitalet a la construcció d'una central tèrmica a la Zona Franca.

L'aprovació silenciosa d'aquest projecte ha deixat fora de joc una plataforma que, des des fa anys, s'oposa a aquesta central per l'agreujament de la contaminació que suposarà.

LA BURXA ha volgut saber quins interessos hi ha darrere i quins efectes pot tenir per al veïnat. **Pàgina 3**

LA BURXA celebra el seu 10è aniversari

«En nom de les persones que fundàrem LA BURXA, vull felicitar l'equip actual per fer-la arribar més enllà del que nosaltres imaginàvem», declarava Roger Sánchez Amat en un moment del sopar d'aniversari. Al parlament d'en Roger li van seguir els aplaudiments i els pastissos d'aniversari –ja que n'hi havia més d'un–, i les membres de LA BURXA que es trobaven presents van bufar les 10 espelmes i van demanar 10 anys més de comunicació popular per al barri de Sants.

Poc abans, Laia Sánchez Amat, una de les membres de LA BURXA, donava les gràcies als més de 50 assistents que s'havien acostat a celebrar una data tan assenyalada. «L'aniversari va ser al març», explicava la Laia, «però volíem fer-ho bé i per això hem trigat tant a convocar el sopar». I és que els darrers mesos no han estat gaire fàcils per al periòdic santsenc, que des de l'agost passat fa una crida al barri per augmentar els seus efectius humans.

Tanmateix, la nit del dissabte 19 d'abril tot era alegria; 10 anys de projecte voluntari són una prova de compromís i consolidació, i, per si fóra poc, la crida comença a donar fruits i LA BURXA estrena nous coordinadors de secció a més de nova maqueta. **Pàgina 5**

Joao Stedile
Entrevista al portaveu del Moviment Sense Terra de Brasil (MST). **Pàgina 12**

En moviment

Reflexions sobre l'exercici de la sobirania

PÀGINA 8
El col·lectiu La Fàbrica va organitzar unes jornades de debat entorn de l'autodeterminació, que van aplegar gent de diferents col·lectius de l'esquerra independentista anticapitalista.

Arreu

La batalla de Collserola

PÀGINA 11
Els veïns i les veïnes de Collserola, la part més alta de la ciutat, fa set anys que estan lluitant per un nou marc de protecció de la zona sota el paraigua de la Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola.

Opinions

Editorials

Consumim, ergo existim

El medi ambient cada cop està més en boca de tothom. Però fins a quin punt aquesta preocupació no és una qüestió de màrqueting?

Si preguntem als nostres alumnes de primària què és el que han fet el cap de setmana, segurament respondran que han jugat a la PSP, amb la Wii, que entremig per descansar els braços han mirat una mica de televisió, i amb una mica de sort hauran canviat aquesta pantalla per la de l'ordinador, per poder parlar pel *messenger*, o hauran enviat missatges de mòbil a algun concurs de televisió. Han sabut captar que com més energia consumim, més existim. I que no cal tenir cap mena de mesura, perquè sempre hi haurà una empresa de gas natural, de gasoil, o de l'energia que calgui per produir tanta electricitat com ens sigui necessària per poder existir al més energèticament possible. Si bé oficialment tothom està molt pendent de la salut mediambiental, poca gent concep el decreixement com una possibilitat, les energies renovables són considerades de segona categoria, o són emprades només per publicitar-se... I qui no ho concep així, es troba amb un engranatge molt ben muntat: la liberalització del mercat energètic permet que cadascú planti una central tèrmica on vulgui; la llibertat individual dóna opció a gaudir de piscina particular en una ciutat que està en situació de sequera i que com a solució va ampliant i desfigurant cada cop més la seva conca hídrica; se superen els llindars de substàncies a l'aire que afavoreixen les afeccions pulmonars, i encara es permeten obres que incrementen aquesta contaminació; qui rebutja els transgènics, ni tan sols pot estar segur de no estar-los consumint perquè no hi ha cap normativa d'etiquetatge... Un món feliç.

El barri està de celebració

Sempre és una bona notícia celebrar aniversaris, sobretot si són d'entitats que neixen del suport popular i, a més, tenen dos dígits.

Aquests darrers mesos el barri bull amb les festes d'aniversari. El tret de sortida el van donar Ràbia Positiva (15 anys) i LA BURXA (10 anys i 118 números). Continuen la cursa el CSA Can Vies i els Castellers de Sants, amb 11 i 15 anys respectivament. Tanta profusió d'aniversaris, sens dubte, és motiu d'alegria, perquè parlem de projectes que han nascut al caliu de la intensa vida associativa del barri i que són reflex del treball i l'esforç col·lectius. Però sobretot hem de felicitar-los –i felicitar-nos– pel fet que aquests projectes ja fa molts anys (tots superen la dècada) que duen a terme la seva tasca. I ho han fet de manera continuada, amb alts i baixos, però amb la il·lusió de contribuir en la millora del nostre entorn, el nostre barri. Tots ells ja són referents consolidats: moltes felicitats!

Opinió

Tres preguntes sobre l'aigua

Arnau Urgell

Escric aquesta humil aportació després d'un episodi de pluges generoses que han deixat paisatges verds i recs plens. Així mateix, adverteixo el lector que escric des de la capçalera d'una conca «donant» –i que «dóna» des de l'any 1959 a partir d'una llei franquista. Faig aquesta prescindible introducció per tal de deixar clar que –almenys territorialment– la meva posició no queda enterbolida pel «dimoni metropolità», aquest forat negre territorial –permeteu-me la ironia– que xucla tots els recursos naturals del Principat i més enllà.

«La 'problemàtica' de l'aigua desperta moltes passions: de ben segur, allò que diguis no agradarà a ningú»

Escriure un article com aquest m'incomoda. I és que la «problemàtica» de l'aigua desperta unes passions que faran que, de ben segur, allò que diguis no agradarà a ningú. Tanmateix, només voldria fer tres preguntes o reflexions per generar debat.

La primera és la més directa. Es pot deixar Sants, Barcelona i el conjunt de la regió metropolitana –i especialment les classes populars que consumeixen al voltant de 100 litres d'aigua per dia– sense recursos hídrics? Hi ha dues possibilitats: sí o no. I a més, cal tenir en compte que en el cas dels grans municipis les restriccions durarien com a mínim períodes de 24 hores seguides.

Segona pregunta. Podem deixar en exclusiva a la conca del Ter la responsabilitat d'abastir d'aigua no només les seves comarques, sinó les de les conques de la Tordera, el Llobregat i el Foix? En virtut d'un transvasament –encara que sovint ho vulguem oblidar– aprovat l'any 1959, l'aigua d'aquest riu es desvia del Pasteral fins a la Costa Brava, l'àrea de Girona i una regió compresa entre Sant Celoni i Vilafranca. Malgrat que la llei marca que almenys tres metres cúbics per segon han de restar al riu (se n'extreuen vuit cap a la regió metropolitana i un cap a Girona i la Costa Brava) ni tan sols es compleix aquest mandat. Òbviament, el cabal ecològic que marca el Pla sectorial de cabals de l'Agència Catalana de l'Aigua tampoc no es respecta.

Tercera qüestió. Estem en una situació d'emergència. Qui ho negui o és un ignorant o té mala fe. I en cas de contestar negativament les dues preguntes anteriors, caldrà buscar una solució d'emergència, que de ben segur que serà traumàtica. Parlar de models de creixement, de repartiment en el territori o de fuites a les xarxes és confondre el debat entre el curt i el mitjà termini. I en aquest segon debat sí que hi ha moltes coses a dir: cal modernitzar regadius (i fer-ho amb diners públics), cal aplicar una política fiscal molt dura contra el consum d'aigua dels models urbanístics horitzontals, i cal continuar avançant (molt més que fins ara) en utilitzar recursos hídrics alternatius. I és que des del segle XIX fins ara s'ha «avançat» a partir de transvasaments: el Ter (1960), l'Ebre (1980) i la quimera convergent del Roine.

«Estem en una situació d'emergència. Qui ho negui o és un ignorant o té mala fe»

El gran temor de la situació actual és que la sociovergència aconsegueixi una interconnexió de xarxes permanent per continuar amb un model hídric i territorial decimonònic. Ara bé, de cara a la tardor d'algun lloc haurà de sortir l'aigua. O no.

Opinió

No ho entenen?

Assemblea de Barri de Sants

No ho entenen, que el parc de l'Espanya Industrial no és seu, sinó dels veïns i les veïnes del barri? No ho entenen, que en els terrenys de l'antiga fàbrica La España Industrial, si no hagués estat per l'actitud decidida i tossuda del veïnat als anys setanta, en aquest moment en lloc d'un parc hi hauria blocs de pisos? No ho entenen, que la Festa Major Alternativa té un paper molt destacat en el conjunt de la Festa Major de Sants i que els seus actes congreguen més assistència que els de les festes de tots els carrers junts més els actes institucionals que organitza el Districte? No ho entenen, que per deixar llesta una programació com la de la Festa Major Alternativa es necessiten mesos de feina, amb un coneixement previ i detallat de les condicions de l'espai on es desenvoluparà? No ho entenen, que un esdeveniment anual plenament consolidat, com és la Festa Major Alternativa, necessita consolidar també una ubicació estable? No ho entenen, que el fet de canviar de lloc cada any suposa afegir dificultats a la complexa logística d'un esdeveniment d'aquestes característiques i una pèrdua de referents per als assistents?

Segurament, sí que ho entenen. I precisament per això, davant d'una proposta raonable i raonada, els manaires del Districte de Sants-Montjuïc s'oposen, sense cap argument, que la Festa Major Alternativa de Sants es faci al parc de l'Espanya Industrial. I nosaltres diem: volem les Alternatives al parc!

Sants

La central tèrmica de la Zona Franca agreujarà la contaminació a Sants

L'Administració ha donat llum verda a la central tèrmica de cicle combinat (CTCC) que Gas Natural SDG SA projecta construir a la Zona Franca. Aquesta construcció entra en contradicció amb les polítiques d'estalvi energètic i de potenciació de les energies renovables que aparentment defensa.

Jordina Sánchez Amat
Sants

La CTCC ocuparà 70 hectàrees del sector 8 del moll d'inflamables, on també es troba l'empresa regasificadora Enagas. Comptarà amb dos mòduls de 70 m d'alçada, i de 400 MW de potència cadacun (que, en una hora i a màxima potència, produirien aquesta quantitat d'energia).

Una central d'aquestes característiques obté energia per mitjà de la crema de combustible, en aquest cas principalment gas natural, que, a través d'una turbina de gas i una de vapor, genera electricitat. Pot utilitzar-se també gasoil, que té un temps màxim d'ús de 15 dies l'any. Durant els períodes en què s'opti pel gasoil, els nivells de contaminants emesos es veuen incrementats enormement (438 tones de CO_2, 533 kg d'SO_2, etc.). Durant el 2006 moltes centrals van haver de recórrer a aquesta font d'energia per la impossibilitat de cobrir tota la demanda de gas natural.

CRONOLOGIA DELS FETS

L'any 2003, l'empresa Gas Natural presenta el projecte de construcció de la central. Un centenar d'entitats s'uneixen immediatament per formar la Plataforma Ciutadana Contra la CTCC del Port de Barcelona, que presenta al·legacions durant tot el procés. El mes d'octubre de 2004 se'n suspèn la tramitació per l'excés de demandes de projectes de CTCC arreu de l'Estat. L'OPA de Gas Natural a Endesa significa un parèntesi, que en finalitzar també comporta que es reprengui ràpidament el procés per a l'aprovació de la construcció, fent impossible la reacció veïnal. La Declaració d'impacte ambiental (DIA) s'acaba aprovant definitivament el 2007.

MESURES COMPENSATÒRIES

La DIA informa de les emissions de la futura CTCC, i també de les mesures d'aquestes substàncies a la zona afectada. Productes com el diòxid de nitrogen o les partícules en suspensió –que el 2005 ja es trobaven per sobre dels llindars de referència europeus a diverses zones de Barcelona i de la rodalia (a Sants, en concret, eren sobrepassats)– incrementaran la seva presència a causa de la CTCC. Enfront d'aquesta situació, l'Administració presumptament resol el problema definint dues mesures compensatòries. A canvi de la contaminació alliberada per la CTCC, Gas Natural haurà de substituir un total de 570 autobusos que funcionen amb dièsel per autobusos a gas natural, i haurà de subministrar electricitat als vaixells atracats al port.

EL PLA DE MILLORA ENERGÈTICA, EN DUBTE

L'Agència d'Energia de Barcelona, presidida per Imma Mayol i integrada per les diverses administracions implicades en la gestió energètica i ambiental de l'àmbit barceloní, va ser creada el 2002 amb l'objectiu de millorar la qualitat ambiental, establint el Pla de millora energètica de Barcelona (PMEB).

Aquest pla comprèn un conjunt de mesures d'acció social per reduir «l'impacte ambiental mitjançant l'estalvi energètic, l'increment en l'ús de les energies renovables i l'eficiència energètica», segons declara la mateixa Agència. En aquest context, la Plataforma denuncia que la central «deixa en mera retòrica el contingut del PMEB».

Les obres també fan créixer la contaminació

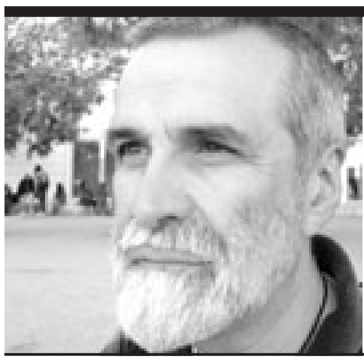
Imatge de les obres a les vies a la seva entrada a Sants. **ARXIU**

Ester Rams
Sants

A les nombroses molèsties i problemes provocats per les obres del tren d'alta velocitat (TAV) hi hem de sumar una de nova: la contaminació.

Segons informa la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge, les obres del TAV han fet créixer les emissions de diòxid de nitrogen a Sants, i també al Prat, per comparació del 2006. S'han superat els límits que estableix la normativa respecte a la mitjana anual.

El volum de partícules en suspensió al barri és de 54 $\mu g/m^3$, mentre que el límit marcat per la Unió Europea és de 40 $\mu g/m^3$. Pel que fa al diòxid de nitrogen, el valor registrat és de 47 $\mu g/m^3$ i el límit és de 46 $\mu g/m^3$, tot i que l'any 2010 serà de 40 $\mu g/m^3$.

«Gas Natural controla l'Ajuntament de Barcelona»

Miguel Muñiz

Membre de la desapareguda Plataforma Ciutadana contra la CTCC del Port de Barcelona

Per entendre els interessos que hi ha darrere la construcció de centrals com la de la Zona Franca, hem parlat amb un membre d'Ecologistes en Acció. Defensa que només se'n pot aturar la construcció amb mobilitzacions.

Jordina
Sants

Quina és la situació energètica a Catalunya?

En els últims 20-30 anys hi ha hagut un increment del 6% de la demanda d'energia, i aquesta és l'arrel del problema: es fomenta el consum de tot tipus d'andròmines que requereixen energia. La majoria de centrals de generació d'energia de Catalunya estan obsoletes. El sector nuclear està envellit, les tèrmiques de fuel i carbó (com la del Besòs), també.

Qui decideix quines necessitats energètiques té una regió?

Coincidint amb la liberalització del mercat energètic que inicia el PP el 1996, tota una sèrie d'empreses decideixen fer una aposta forta pel gas, perquè té un alt nivell d'eficiència (produeix una gran quantitat d'electricitat amb relació a l'energia que consumeix). Una CTCC arriba a un 53%, enfront de les nuclears, que tenen una eficiència del 30%. Això fa que hi hagi una pluja de projectes per construir-ne.

En aquest context, és quan Gas Natural llança la idea de construir a la zona del port. I com que Gas Natural controla l'Ajuntament de Barcelona, l'Ajuntament té un deute moral i econòmic de nassos amb Gas Natural, i ho accepta.

Per què?

Gas Natural ha finançat una gran quantitat d'operacions d'ordenació urbanística, de la zona del port, per exemple. A més, un 27% de l'empresa està participada per La Caixa. A veure qui li diu a La Caixa que no.

Així, l'empresa decideix si cal una CTCC?

Abans la generació energètica estava sotmesa als plans energètics nacionals, en què l'Estat planificava a 10 anys vista.

Actualment, una vegada les empreses fan una proposta, es fa impossible aturar-la per tràmits administratius. L'única manera és mitjançant la mobilització ciutadana. De tots els que s'han proposat, tan sols s'ha aturat el de Martorell, i va ser per això.

Efectes ambientals d'una CTCC

Cada hora de funcionament amb gas natural emetrà:

- **290 tones de diòxid de carboni:** principal gas responsable de l'efecte hivernacle.

- **220 kg d'òxids de nitrogen:** gas precursor de l'ozó. Afecta els teixits de les vies respiratòries i els irrita, provoca cansament i pèrdua de vitalitat i potencia al·lèrgies i malalties respiratòries. També disminueix la resistència a les infeccions.

- **14,9 kg de diòxid de sofre:** és el gas més perillós per a la pluja àcida.

- **21,6 kg de partícules de diferents tipus:** les partícules en suspensió provoquen afeccions respiratòries i cardiològiques.

APHEIS, un programa europeu que investiga en aquest àmbit, ha trobat correlació entre les puntes de contaminació i la incidència de la mortalitat.

Sants

A PEU DE CARRER

Crisi? Quina Crisi?

Roser Benavent*

Quan l'economista Schumpeter va desenvolupar la seva teoria dels cicles econòmics estava posant el dit a la nafra del sistema capitalista. No deixava de ser com l'actualització de la llegenda de les vaques grasses i les vaques magres.

El cert és que els cicles no són més que la ressaca produïda per la gran farra econòmica que els capitalistes són capaços de produir de tant en tant. El liberalisme propugna el benefici a curt termini i sense fre. És el que hem vist als EUA amb la crisi hipotecària, produïda per l'avidesa del sector financer i pel fet d'escampar la merda (amb perdó) a tot el món amb derivats financers. Ara, la Reserva Federal dels EUA ha d'anar inflant els mercats monetaris amb la conseqüent deriva de la seva moneda i l'empobriment general de la població.

A l'Estat espanyol, paradigma del pitjor d'Europa quant a raça capitalista, hi ha un factor afegit: gran part del creixement s'ha fonamentat en la indústria del totxo, fins a l'extrem que les grans fortunes actuals són les dels promotors immobiliaris. S'han afartat de beneficis excessius fent empobrir milions de famílies i, ara, els llestos s'han apartat i han deixat que la tropa de tontos que pensaven a ferse rics s'estampin amb la realitat i s'enganxin no només els dits sinó, alguns, també el braç.

Però, és clar, estem en un règim econòmic de mercat, i el capitalista només arrisca el que inverteix. Aquí, a perdre el jove que s'ha hipotecat de per vida, l'immigrant que es pensava que arribava a El Dorado i tots els babaus que es pensaven que per viure entre quatre parets ja eren milionaris. A una li vindrien ganes que arribés un altre 19 de juliol per poder anar per les cases dels rics a remenar-los els calaixos dels diners i deixar-los, també, en la misèria.

*Economista i tècnica d'investigació de mercats

Reallotjament del Camí de la Cadena

L'Ajuntament ha ofert a les nou famílies que viuen al Camí de la Cadena traslladar-se als pisos de protecció social que es faran al carrer de la Constitució, dins l'operació urbanística de transformació de Can Batlló.

Ester Rams
La Bordeta

L'opció presentada pel consistori satisfà totes les parts i permetrà l'enderroc d'aquestes cases, que es poden qualificar de *barraques*, a finals del 2009. En aquests terrenys serà on, paradoxalment, es construiran els habitatges més cars del futur Can Batlló.

Es comença a desbloquejar un conflicte que ja fa gairebé 10 anys que dura i que ha enfrontat les famílies d'aquest solar de la Bordeta, recolzades pel Centre Social de Sants, amb l'ens municipal.

Aquest no les havia tingut en compte com a damnificades a l'hora de planificar el projecte de Can Batlló pel fet que no disposaven de contractes de lloguer legals tot i estar-hi empadronades.

LES CONDICIONS DEL REALLOTJAMENT, PER DEFINIR

L'acord preveu que es reallotgin totes les persones que hi havia empadronades quan es va aprovar el pla, en total nou famílies. Però caldrà pactar cas per cas les condicions d'aquest reallotjament, que variaran en funció de les rendes.

L'OPINIÓ DELS AFECTATS

Josefina és la veïna més antiga del Camí de la Cadena. Hi viu des del 1972 i ha declarat a LA BURXA que li sembla bé l'acord però que «és massa bonic per ser veritat». Ja fa 30 anys que lluita per aconseguir una solució i pensa que fins a finals del 2009 poden passar moltes coses.

A més, els edificis on han de ser reallotjats no estaran acabats fins d'aquí a quatre anys i malgrat que l'Ajuntament s'ha compromès a buscar-los un pis de lloguer no s'ho acaba de creure. Afirma que caldrà continuar lluitant i vetllant perquè tot això no quedi en paper mullat.

Assemblea contra el trasvassement al Centre Social de Sants. **IRENE**

Xerrada sobre la cultura de l'aigua

Irene
Sants

L'organització independentista Maulets va organitzar, el divendres 18 d'abril al Casal Independentista, una xerrada sota el títol «La cultura de l'aigua a debat». Una ambientòloga va fer una introducció sobre l'adjudicació dels drets històrics de l'aigua i també va parlar de la proliferació de cultius de regadiu a les Terres de Ponent. En la seva intervenció, les dues representants de Jóvens en defensa de l'Ebre van explicar les problemàtiques de les comarques de l'Ebre, a més de les lluites dutes a terme durant quatre anys per aturar el Pla hidrològic nacional.

UNITAT ANTITRANSVASISTA

D'altra banda, el dijous 24 d'abril es va fer una assemblea oberta al Centre Social per unir esforços de tots els col·lectius i les persones de Barcelona que s'oposen al transvasament i que no estan d'acord amb l'actual model de gestió hídrica i ambiental que es duu a terme des de la Generalitat de Catalunya.

L'Ajuntament ven terrenys que no són seus

La polèmica torre continua creixent. La imatge és del mes d'abril passat. **JOSÉ ENRIQUE**

Bernat Costa
Sants

La Torre Malaia de Sants torna a ser notícia. El sòl de la rampa que l'Ajuntament va vendre a la immobiliària SAPIC SL mai va pertànyer al consistori, sinó que és propietat d'ADIF (l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries, que gestiona part de les obres del tren d'alta velocitat).

Així ho ha confirmat l'empresa ferroviària als membres de la Plataforma contra la Torre Malaia. ADIF diu que els terrenys són seus i que «apareixen en l'inventari patrimonial».

En Vicenç, membre de la plataforma contra la polèmica obra, també assenyala que ADIF els ha fet saber que «té intenció de reclamar aquests terrenys».

Recordem que l'Ajuntament va vendre la rampa peatonal del final del carrer Riego –junt amb els solars del club de petanca del mateix carrer– a SAPIC SL. Quan el consistori va intentar tornar-la a comprar, la immobiliària li va demanar poder aixecar 11 plantes en el nou bloc que estan construint, petició que suposava una modificació del Pla general metropolità. Però, com ha pogut esbrinar la Plataforma, l'Ajuntament no és el propietari d'aquells terrenys.

La plataforma veïnal manté el contenciós administratiu i la demanda a la fiscalia, com ja s'ha explicat en anteriors números de LA BURXA.

Declara el mosso acusat d'assetjar un fotògraf de LA BURXA

El jutjat d'instrucció número 28 va citar el 8 d'abril l'agent 7289 dels Mossos d'Esquadra després que fos identificat pel fotògraf de LA BURXA, Albert García, en una roda de reconeixement.

Helena Olcina i Amigo
Sants

García ha denunciat l'agent per coaccions i l'acusa d'haver-lo amenaçat diverses vegades (vegeu LA BURXA, 106).

En la seua declaració, l'agent J. S. S. explica que va efectuar la primera identificació perquè van reconèixer García «de les manifestacions», i pel que fa a la segona, perquè pensaven que «estava fumant marihuana», encara que reconeix que «no ho van fer constar a l'acta de l'actuació». A la mateixa declaració, el mosso es contradiu quan assegura que no el van reconèixer i poc després afirma: «la segona vegada que el vam parar recordàvem qui era».

Albert García explica que van arribar a entrar a la seua feina per identificar-lo i que, en eixir, el van amenaçar «si seguia fent-los fotos». La segona vegada el mateix agent i un company el van retenir mitja hora sense donar cap explicació. García explica que en aquesta estona va rebre «una empenta contra el furgó» i va ser «immobilitzat i escorcollat».

El fotògraf Albert García. **IVAN**

García col·labora des de fa anys amb LA BURXA i actualment és coordinador del departament de fotografia del setmanari de comunicació *Directa*.

La seua professió l'obliga a cobrir un seguit d'actes dels moviments socials. És per això que pensa que l'assetjament «s'ha produït pel simple fet de ser fotògraf dels mitjans alternatius».

UN ALTRE MOSSO, A JUDICI

D'altra banda, el 22 d'abril l'agent Alejandro C. P. va ser jutjat sota l'acusació d'abús sexual contra una noia de 18 anys. Es tracta d'una de les detingudes la nit del 18 de març del 2006, en el *macrobotellón* de la rambla del Raval. La jove acusa l'agent d'haver-la grapejada a la comissaria de la Zona Franca, com ja va recollir LA BURXA (número 95).

On es farà la Festa Major Alternativa del 2008?

L'Assemblea de Barri vol organitzar les Festes Alternatives a l'Espanya Industrial. **INTERNET**

Roser Benavent
Sants

La Festa Major Alternativa ha assolit els darrers anys un èxit considerable, tant de públic com d'organització, malgrat els esforços dels polítics perquè no fos així. De fet, ha patit històricament un nomadisme d'espais, ja que ha passat per gairebé totes les places i els racons del barri. Fa tres anys, un mig acord amb l'antic gerent del Districte apuntava fer-les els anys següents a l'Espanya Industrial, l'únic gran espai del barri.

Després, misteriosos canvis d'opinió van ubicar les festes a la plaça Joan Peiró i, el darrer any, a un descampat del carrer Numància, pactat i arranjat al darrer moment.

Després de l'estiu del 2007 l'Assemblea de Barri va dir prou i va decidir apostar fort per aconseguir un espai estable i suficient, tornant a la idea de l'Espanya Industrial. Es va demanar una reunió de valoració amb el Districte, que es va anar ajornant indefinidament. Finalment, a primers del 2008 en una reunió amb el nou gerent, Josep Sans, es va presentar un projecte sòlid, fins i tot amb un informe favorable de Parcs i Jardins sobre l'espai esmentat. Uns dies després, els organitzadors van rebre una trucada telefònica dient, simplement, que no.

On es faran les alternatives?

ENLLAÇ A BARRISANTS.ORG

'This is England', al Casal'

L'Assemblea de Joves de Sants va projectar aquesta pel·lícula sobre el liberalisme de Margaret Thatcher, la crisi de valors que va comportar i el naixement de les «tribus urbanes». El Casal es va quedar petit per encabir la cinquantena de persones que hi van acudir. Es valora molt positivament l'experiència, que es vol repetir amb altres pel·lícules.

Tallers de salut al barri

L'Assemblea de Barri ha dedicat dues sessions a parlar sobre salut, sobretot per refelexionar sobre com hi podem intervenir des d'una perspectiva comunitària. Als tallers hi van assistir participants de l'Associació de Familiars de Malalts Mentals, dues metgesses, membres d'entitats i diversos veïns, i es va dedicir de crear un grup de discussió.

Nou Via Fora a Sants

Aquesta xarxa de cafeteries-restaurant desembarca a Sants amb la intenció d'oferir «un servei d'hostaleria de qualitat» i contribuir en «la difusió de la cultura catalana». L'espai fa goig (és l'antic Pecat del Rocxi) i el desplegament de publicacions en català és impressionant.

Acord a les Cotxeres

Els conductors d'autobusos tindran dos dies de descans a la setmana. Després de 18 jornades de vaga, amb 48 expedientats, quatre detinguts i una vaga indefinida ja convocada, l'Ajuntament i TMB han acceptat gran part de les seves reivindicacions. A partir del 6 de maig començarà a aplicar-se l'acord aprovat a l'assemblea de conductors, a les Cotxeres de Sants, la jornada laboral anual s'escurçarà en 26 dies i els expedients sancionadors s'anul·laran.

LA BURXA celebra 10 anys

[Ve de portada] El sopar d'aniversari, com LA BURXA, va ser un exemple de participació col·lectiva. Membres de LA BURXA, exmembres i simpatitzants van aportar el seu granet de sorra i van conformar una taula de menges suculentes. Per postres hi va haver tres grans pastissos i pastissets de codony i formatge. Tot açò regat amb un bon vi, molts riures i llargues converses. Les persones assistents van marxar, però a les seues cares s'hi podia llegir el desig de celebrar mols més aniversaris de LA BURXA. No devia ser pel menjar. O sí? Burxa: per molts anys!

Les entitats de Magòria s'associen

Les sis entitats usufructuàries de les instal·lacions de Magòria s'han constituït en associació. Volen defensar els seus interessos davant del trasllat previst per a la temporada vinent. Els clubs es traslladaran al carrer de l'Energia, a la Marina, en un antic camp de la Seat que rebrà una inversió de 900.000 per ser reformat. L'acord per al trasllat desbloqueja la construcció d'un CAP a la zona.

Oberta l'atenció continuada de Numància

El servei d'urgències de Numància havia de tancar el mes d'abril, però continua obert en unes condicions de precarietat que afecten la qualitat del servei. Els seus professionals han estat reubicats i s'ha contractat personal suplent per cobrir el servei fins al seu tancament. La reubicació ha suposat per a alguns professionals haver d'abandonar la feina. Aquest mes de maig, els professionals del CAP d'Horta, tancat temporalment, seran destinats a Numància.

Parèntesi

LLIBRE

Segon recull de contes antiautoritaris

DIVERSOS AUTORS
COL·LECTIU NEGRES TEMPESTES, 2008.

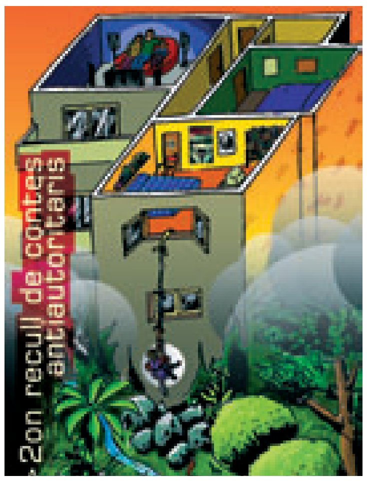
Mons diversos, plens de reflexions sobre les petites revoltes de la quotidianitat, del somni i de la utopia es donen cita al *Segon recull de contes antiautoritaris*, editat pel Col·lectiu Negres Tempestes.

El llibre, que és fruit del certamen de contes antiautoritaris convocat pel mateix col·lectiu amb la finalitat de difondre els valors llibertaris i promoure l'ús del català, recull un total de 21 contes, sis més que en el primer volum de la iniciativa.

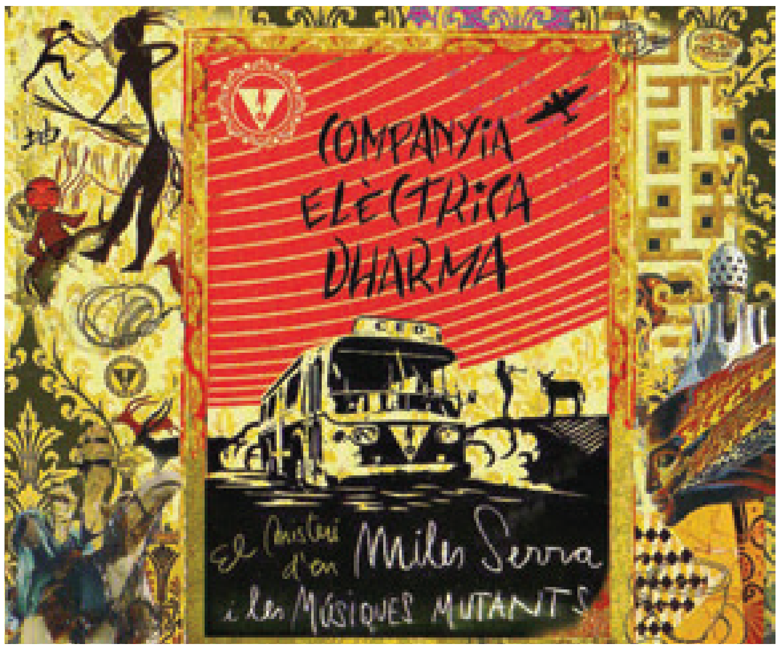
Tot i tractar-se d'un recull de contes d'autors diversos (amb plantejaments i formes de redacció variades) el lector podrà trobar certs nexes que el fan quelcom més que una amalgama de relats.

A través de les planes del recull, en els contes i en les suggerents imatges que il·lustren el llibre el lector podrà seguir la vena rebel que va aflorant, de vegades més subtilment, de vegades amb més força, però en general amb alts graus de sarcasme i ironia.

Agus

MÚSICA

EL MISTERI D'EN MILES SERRA I LES MÚSIQUES MUTANTS

COMPANYIA ELÈCTRICA DHARMA
PICAP

A Sants, tenim la sort de tenir una de les bandes més llegendàries del rock català. Han passat tres dècades des de la seva creació, 20 treballs, molts èxits i concerts multitudinaris. Parlem, òbviament, de la Companyia Elèctrica Dharma. Sí, sí, d'aquí de Sants! En aquesta secció del Parèntesi, ens en volem fer ressò comentant el seu darrer disc *Quim Miles Davis Serra*, una barreja de set peces del compositor sardanista empordanès Joaquim Serra (el 2007 va ser el centenari del seu naixement) i del trompetista nord-americà Miles Davis. La proposta de lligar elements ben diferenciats, com són el món de la sardana i el jazz-rock, esdevé un nou concepte i una nova manera de fer que cal afegir a l'inclassificable estil de la Dharma. Sempre experimentant en el seu viatge intercultural, el so mediterrani i l'esperit dels seus orígens es mantenen intactes i és, a sobre de l'escenari, on la banda es creix i se supera ella mateixa en un espectacle que mai passa de moda, perquè no van de modes.

David Vázquez

CINE

EL BAÑO DEL PAPA

ENRIQUE FERNÁNDEZ I CÉSAR CHARLONE

Aquesta coproducció entre l'Uruguai, el Brasil i França significa el debut per als directors uruguaians Enrique Fernández i César Charlone, que ens expliquen la hipotètica visita del papa Joan Pau II a la ciutat uruguaiana de Melo ara fa 20 anys. A partir d'aquesta premissa ens detalla la convulsió que allò va originar en els senzills i pobres habitants d'aquesta ciutat, que aspiren a poder treure algun rendiment econòmic de la visita, i el resultat de tot l'esdeveniment. Alhora divertida i trista, aquesta faula narrada a la manera del neorealisme italià, i que ha aconseguit molt bona acceptació en tots els festivals on ha estat presentada, deixa molt patent la buidor de les exhortacions papals a favor dels oprimits davant de la realitat que els envolta.

Lancelot

BURXANT ELS BYTES

'¿Quién está detrás del Diagonal?'

HTTP://WWW.DETRASDEDIAGONAL.COM/

Aquesta fantàstica web simula una ferotge crítica al *Diagonal* (periòdic d'àmbit estatal fet a Madrid, hereu del clàssic *Molotov*). Una crítica des del puritanisme polític, qua acusa el periòdic, des de l'absurd, de ser còmplice de Bush, Bill Gates, Bin Laden, el govern... Presenta enginyosos muntatjes fotogràfics, afirmacions com que *Diagonal* ha arribat a un acord amb «Bill Gates perquè la seva web sigui la plana d'inici de l'Internet Explorer» i fins i tot una suposada xerrada en favor de *Diagonal* amb Aznar de convidat. La gent de la web s'ha treballat diversos vídeos amb càmera oculta i tot (falsos, per suposat), a més d'un fals *fanzine* anti-*Diagonal*.

Tot plegat és una crítica al *Diagonal* molt completa, però totalment falsa. No és res més que la nova campanya del mateix *Diagonal* per guanyar subscriptors. Una campanya publicitària d'aquestes que estan tan de moda darrerament. Al final la gent de la web ha demostrat qui està realment darrere del periòdic: les subscripcions.

Sens dubte, una plana digna de visitar per riure de valent.

Bernat Costa

Fotomuntatge extret de la web on es veu Zaplana amb un exemplar del *Diagonal*.

UN TOMB PEL DICCIONARI

PRÉSSEC, MANDARINA I PERSIANA

Els països occidentals han estat sempre atents a tot allò que ha vingut d'Orient. Així, del costum oriental, pèrsic, d'ocultar les finestres de les mirades curioses del carrer per mitjà de gelosies, ens han arribat les persianes, i dels fruits saborosos que n'arribaven tenim el nom dels préssecs.

Un altre fruit és la mandarina, atès que el seu color és molt semblant al dels vestits que portaven els mandarins.

Text redactat per en Jordi Esteban, amb informació extreta de DECLC, VI, 798

LA CANÇÓ

La rumba de Sants

A Barcelona hi ha el nostre barri,
el barri de Sants,
un barri alegre, de gent senzilla,
però és natural!
Amb les obres sorolloses
del tren d'alta velocitat
i el *caos* de rodalies,
la paciència s'ha esgotat.

Al nostre barri hi ha un problema
de fa molts anys,
les vies del tren i el metro tallant el pas
de carrers i de persones
que volen anar al mercat
a portar els nens al col·legi, al metge
o a comprar el pa.

A Sants n'estem farts
de tanta incompetència.
Sants és un barri molt maco
però ens el volen destrossar.
Que es soterrin ja les vies,
no volem aquest calaix
ni que l'estació es reformi
només per especular.

Quan l'entrada de l'AVE
a Sants es va projectar
vam pensar que era el moment per aprofitar
i soterrar totes les vies,
però la resposta recurrent
de totes les administracions va ser
que allò no podia ser.

D'aquesta manera les vies no es soterraran
les taparan amb un calaix descomunal
d'alçada progressiva: a 14 metres arribarà
perpetuant la divisió a
dues bandes del veïnat.

[Tornada]

Aquest calaix no es faria,
us ho puc ben jurar,
si parlessim de Pedralbes o de Sarrià.
Però una cosa és ben segura,
si es consuma aquest nyap,
els que manen, tard o d'hora,
l'hauran d'enderrocar.

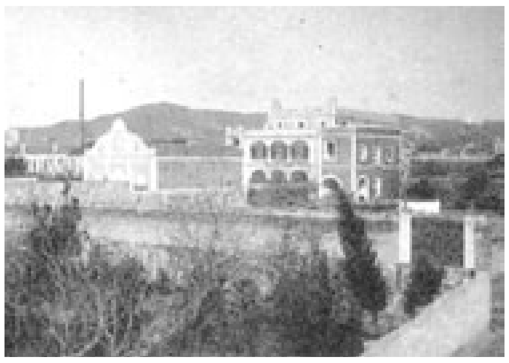
Totes aquestes coses
que us hem explicat
són algunes de les que passen
al barri de Sants.
No us penseu que callarem,
continuarem cantant
i convidem a tothom
que ens vulgui acompanyar.

[Tornada]

Autor: Llorenç Gasset
per a la Plataforma pel Soterrament de les Vies
i contra el Pla de l'Estació

RACÓ HISTÒRIC

Esguerrats cap a Sants

Molts no coneixeran aquesta expressió popular i, entre els que l'han sentit algun cop, probablement seran molt pocs els que en coneguin l'origen. Al darrer quart del segle XIX, en un Sants en ple creixement industrial, que veia com es multiplicava la seva població, va aparèixer un personatge que es va fer molt popular, un mestre anomenat Nicasi Unceti, que era conegut com el *curandero* de Sants.

En un poble on el 76% dels habitants eren analfabets i on es barrejaven les supersticions del camp amb el fervor catòlic, no és d'estranyar que aquest personatge, que guaria amb curiosos rituals i predicava a parts iguals l'evangeli i l'espiritisme, tingués un gran nombre de seguidors.

Les històries d'aquest *curandero* van circular tant que en poc temps ja comptava amb adeptes arreu de Catalunya, als quals, pel que es veu, visitava sovint per tal de guarir-los de les seves malalties. Segons el que narren els documents de l'època, els visitats li pagaven els bitllets del tren, l'alimentaven amb els millors capons, el vestien amb vestits nous i l'omplien de presents. Tot a canvi dels esperpèntics consells del guaridor, que fins i tot van portar a la ruïna algunes famílies.

> «El *curandero* de Sants comptava amb adeptes arreu de Catalunya»

Com a exemple, es pot trobar una narració que parla de l'arribada de Nicasi a Lleida, on va fer que una família fes un pou a la seva finca per tal d'arribar a les aigües de, ni més ni menys, el bíblic riu Jordà.

Però el capitol més dantesc d'aquesta història, el que dóna nom a l'article, es va produir l'any 1870, quan les autoritats van detenir el conegut *curandero* arran d'una convocatòria que aquest mateix va fer. Com si d'un profeta dels evangelis es tractés, Nicasi va fer una crida a tots els coixos, cecs i impedits prometent que tots aquells que hi assistissin serien guarits dels seus mals. Es pot imaginar l'ensurt que això deuria produir a les autoritats de la vila i als catòlics més ortodoxos.

Tot i aquesta cura massiva fallida, els seguidors espiritistes de Nicasi no es van aturar, i van arribar a edificar un centre espiritista en una gran finca enjardinada, amb capella i arbres, al carrer de Sant Joan, l'actual Miquel Àngel. Com no podia ser d'una altra manera, amb una figura tan egòlatra, la finca es va anomenar Cal Nicasi.

Però com a la resta del món, a Sants la fascinació per l'espiritisme va acabar desapareixent, especialment amb la mort del guaridor. L'analfabetisme, en canvi, trigaria molt a eradicar-se, ja que, a banda dels ateneus obrers, poca gent hi tenia interès.

Agus Giralt

FOGONS DE TEMPORADA

Les maduixes

La maduixa, una fruita carnosa, de color vermell i brillant, de gust entre àcid i dolç, i amb aquesta intensa aroma que tant la caracteritza, és una fruita afrodisíaca, fins i tot eròtica, un autèntic plaer que tenim ben a l'abast de la mà.

De fet les de cultiu intensiu d'hivernacle, les més comercialitzades, les tenim disponibles tot l'any, tot i que és en la seva temporada, de març a juliol, quan resulten més delicioses.

A la cuina es fan servir per fer melmelades, gelats, i tot tipus de pastissos. Combinen molt bé amb la nata o el *mascarpone*, amb vins dolços com el moscatell o el xerès, amb el cava, amb la menta i la xocolata... Heus aquí dues receptes ben senzilles per gaudir d'aquesta fruita.

La recepta: maduixes al natural

INGREDIENTS:

1 kg de maduixes
2 cullerades soperes de vinagre
150 g de sucre

ELABORACIÓ:

Renteu bé les maduixes i traieu-ne el calze; talleu-les per la meitat. Col·loqueu les maduixes en un bol i ruixeu-les amb el sucre i el vinagre, tot remenant amb cura. Deixeu-les macerar unes dues hores a la nevera.

Preparades així, deixen anar el seu propi suc i resulten delicioses. També les podem acompanyar de nata muntada i ensucrada, o afegir-hi una mica de moscatell.

La recepta: bombons de maduixa

INGREDIENTS:

1/2 kg de maduixes
200 g de xocolata de cobertura per a postres

ELABORACIÓ:

Renteu les maduixes i escorreu-les bé, per tal que quedin ben eixutes. Trossegeu la xocolata i poseu-la a fondre en un bol al bany maria, a foc ben suau. L'hi deixarem fins que estigui fosa, tot remenant amb una espàtula de fusta.

Quan la xocolata estigui fosa, submergiu-hi les maduixes una a una, agafant-les pel calze, i col·loqueu-les immediatament a sobre d'un paper encerat o de forn; poseu-les a la nevera per tal que la xocolata es refredi. També en podeu fer piruletes si les punxeu amb un pal de fusta.

Marta Devesa

En moviment

IMMIGRATS
en primera persona

'Vaisakhi'

Converses amb Amarjit Singh

En dies molt assenyalats, les celebracions sikhs passen de fer-se al carrer Sagunt a les més espaioses Cotxeres de Sants. I el 13 d'abril va ser una d'aquestes ocasions, ja que el *Vaisakhi*, tal com es coneix aquest dia, és una de les dates més importants del calendari sikh.

Va ser al voltant d'aquesta data de 1699 en què el desè guru dels sikhs, Guru Gobind Singh, va reunir els seguidors d'aquesta religió tan jove, fundada pel guru Nanak entre els segles XV i XVI. Aquell dia va demanar si hi havia algú que volgués morir per la seva causa. Un home es va oferir, i després de dur-lo a un altre indret, en tornà amb l'espasa ensangonada. Així va passar amb quatre persones més, a qui el guru Gobind va convertir en els primers membres de la *Khalsa*, la comunitat dels purs, tot donant-los *amrit* (aigua sagrada). A més, els va donar el cognom de *Singh* (lleó), i a les dones el de *Kaur* (princesa). D'aquesta manera, desapareixia el cognom que feia referència a la casta de què provenien, una manera més de seguir amb un dels objectius del primer guru, el de prescindir del sistema de castes i aspirar a la igualtat.

Aquell dia també els va proporcionar les cinc *khas* o símbols de fe que els identificaria: *kesh* (el fet de no tallar-se els cabells), la *kangha* (la pinta que els permet tenir cura dels cabells), el *kirpan* (punyal), la *kara* (braçalet) i la *kachera* (roba interior de cotó). *Sikh* significa literalment 'aprenent, deixeble', i és aquella persona que aspira a ser un sant, tot eradicant el seu *haumai*, que és l'egocentrisme, l'orgull, per mitjà de la *seva* –el servei a l'altre– i la submissió a Déu.

El successor del desè guru va ser el Guru Granth Sahib, el llibre sagrat que reuneix les escriptures de diversos gurus, i que el Guru Gobind Singh va nomenar el *guru etern*.

L'autodeterminació a debat

L'exercici del dret a l'autodeterminació, o el dret a decidir, o l'exercici de la sobirania. Tots aquests termes han pres un paper central en el debat polític català els darrers anys, i diversos partits polítics i plataformes socials hi han dit la seva. Però quina és la proposta autodeterminista de l'esquerra independentista? Com fer-ho per exercir aquest dret? Aquest dret és un objectiu o una eina per a l'alliberament nacional?

Laia Altarriba i Piguillem
COL·LECTIU EDITOR DE LA FÀBRICA

Xerrada durant les jornades organitzades per La Fàbrica. **LAFABRICA.CAT**

Totes aquestes preguntes es van posar sobre la taula al seminari sobre l'autodeterminació el passat dissabte 12 d'abril a la Universitat Pompeu Fabra. Fins a 11 persones diferents hi van presentar ponències: sobre les arrels històriques i teòriques d'aquest concepte, sobre qui són els subjectes que s'autodeterminen i sobre les perspectives autodeterministes per als Països Catalans. També hi van participar representants dels pobles kurd i basc per explicar els seus processos d'alliberament.

La Fàbrica (*www.fabrica.cat*) és un projecte de reflexió i anàlisi sorgit de diverses persones de l'esquerra anticapitalista dels Països Catalans. Fins ara la seva activitat s'havia centrat en Internet, però amb el seminari sobre l'autodeterminació enceta un nou camí que proposa una trobada anual de reflexió al voltant d'un aspecte que interessi les persones que se senten vinculades a l'esquerra rupturista catalana.

PERSPECTIVES PER ALS PAÏSOS CATALANS

Com a conclusió de tot el seminari, la darrera taula va voler mirar el futur des dels Països Catalans, i la pregunta formulada als ponents era molt clara: quines són les perspectives autodeterministes per a aquesta nació? Quina proposta planteja l'esquerra independentista per avançar en l'exercici d'aquest dret?

Tomeu Martí és vicepresident de l'Obra Cultural Balear, però va ser convidat al seminari pel seu perfil d'activista independentista. Martí va apuntar el que ell considera que són els principals reptes de l'independentisme d'esquerres: posar seny al batibull d'estratègies, bastir-ne una de nacional i superar la gran mancança que signifiquen Barcelona i València per a l'independentisme com a espais on els és enormement difícil connectar amb la població.

Rafael Escobar, militant de l'organització Endavant, va coincidir amb Tomeu Martí en la necessitat d'anar teixint xarxes, construint espais propis i fomentant l'organització de base per fer avançar l'independentisme. Per aquest ponent, com ja havien apuntat d'altres ponents al llarg del dia, l'autodeterminació no és un punt d'arribada sinó un procés, una eina per a la construcció nacional.

El col·lectiu editor de La Fàbrica publicarà les diverses ponències presentades i també el debat posterior que es va generar. La voluntat dels impulsors del seminari no és marcar les línies que ha de seguir aquest moviment polític, sinó aportar un corpus de reflexió teòrica per col·laborar en la maduració del moviment.

Més informació:
www.lafabrica.cat

Vint anys de Maulets

Ja han passat (quasi) 20 anys des que el desembre de 1988 es fundà Maulets a Lligordà.

Redacció
Sants

L'organització va néixer amb la intenció de mobilitzar el jovent dels Països Catalans per la seva llibertat i per la justícia social, i la seva història va lligada a les JIR, amb les quals van culminar un procés d'unitat del jovent independentista i revolucionari l'any 1999 a Berga (el Berguedà), ara fa ja 9 anys.

Vint anys són molt i també són moltes les coses que es podrien recordar del pas del temps. Algunes de bones, com ara manifestacions multitudinàries o campanyes de conscienciació dirigides al jovent dels Països Catalans, i d'altres més difícils, com ara la repressió o l'assassinat de Guillem Agulló fa 15 anys en mans d'un feixista que, en aquests moments, es passeja tranquil·lament pel carrer.

ACTES COMMEMORATIUS

El dissabte 5 d'abril es dugué a terme un acte pels 20 anys a Arenys de Mar, que va constar d'una xerrada amb antics i actuals militants de la comarca del Maresme, un sopar popular, un concert de Miquel Roig i un final de festa amb el PD Fot-li-foc.

Durant aquest any l'organització durà a terme campanyes i actes per celebrar aquest aniversari, i ja es pot avançar que el tercer cap de setmana de juliol el Rebrot tornarà a Berga.

Què és el Servei Civil Internacional Catalunya?

L'SCI-Catalunya és una ONG creada el 1982 per impulsar iniciatives de promoció de la pau. És part de la xarxa internacional de l'SCI, que va néixer el 1920 per fomentar activitats de voluntariat internacional com a eina de construcció de pau. Actualment l'SCI està present als cinc continents amb més de 40 branques i entitats amb qui col·labora.

SCI-Catalunya

Grup de voluntaris de l'intercanvi juvenil 24 mirades sobre el Raval. **SCI**

El Servei Civil Internacional (SCI) treballa conjuntament amb altres organitzacions del nostre país i amb socis internacionals per fomentar el diàleg intercultural, el coneixement mutu entre els pobles, la justícia social i el desenvolupament sostenible com a premisses per a la pau.

L'eix de la feina de promoció de la pau és l'intercanvi entès com una experiència personal, com un mecanisme d'aprenentatge o com a part d'un procés comunitari. L'intercanvi és un fi en ell mateix com a diàleg intercultural i un mitjà molt poderós per a la construcció d'una pau justa i estable.

OPORTUNITATS DE VOLUNTARIAT INTERNACIONAL

Des de l'SCI es desenvolupen camps de treball, voluntariat de llarga durada o intercanvis juvenils, en què volem fomentar noves formes de convivència que promouen la tolerància i ens ensenyen a qüestionar-nos les nostres actituds. Cada any enviem més de 100 persones a altres països i en rebem prop de 100 a Catalunya.

D'altra banda, també organitzem cursos, jornades, seminaris i cicles formatius per obrir espai a l'opinió, presentar discursos alternatius i facilitar una presa de consciència. Es fomenta la formació com a motor de canvi i la força del treball en xarxa.

COOPERACIÓ PER AL DESENVOLUPAMENT

Un altre dels àmbits en què intenta actuar l'SCI són els processos de desenvolupament participatius que sorgeixen de la societat civil mateixa a països que intenten superar una situació de conflicte violent. Col·laborem amb organitzacions locals del país amb les quals compartim valors i principis d'actuació. En l'actualitat tenim projectes en execució a Guatemala, Palestina, el Líban i l'Afganistan.

Més informació: www.sci-cat.org

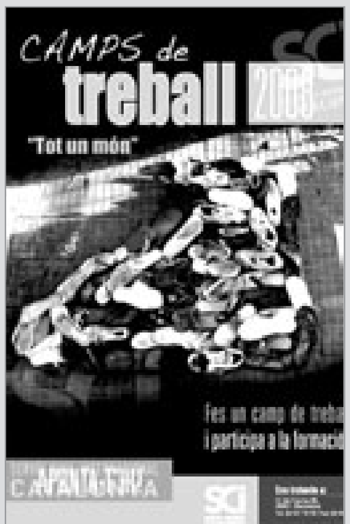
Activitats actuals de l'SCI-Catalunya

CAMPS DE TREBALL VOLUNTARI INTERNACIONAL

Els camps de treball voluntari internacional són la participació en un projecte de treball voluntari compartit entre persones locals i d'altres internacionals. Són una eina per a la construcció de la pau a través de la convivència intercultural que voluntaris de totes les edats i procedències experimentaran durant aproximadament 15 dies.

Les temàtiques dels camps són variades: des de temes d'ecologia, passant per refugiats i minories ètniques, fins a pau i desarmament. A més, molts camps estan adaptats per a persones amb discapacitats físiques, psíquiques o sensorials, i també per a famílies amb infants.

A Catalunya també es fan camps de treball en què hi participaran persones d'altres països. Per aquest motiu es busquen coordinadors que siguin el pont entre els voluntaris i l'organització d'acollida d'aquí. A més, també suposa la convivència amb el grup i el treball conjunt per a la pau.

CICLE DE VAQUERIES 'DRETS HUMANS I CONFLICTE: VULNERACIONS A L'ORIENT MITJÀ I L'ÀSIA CENTRAL'

Cada divendres, a les 19 h, fins al 27 de juny ens trobem a la Vaqueria de l'SCI per parlar sobre els Drets Humans i els conflictes actuals. La seu de l'SCI està situada al Raval, en un local que fa anys havia estat una vaqueria on s'hi venia llet fresca. Així doncs, aquest espai és el que ara utilitzem per a xerrades i debats on assistiran, entre altres, Eman Ahmed Khammas (advocada iraquiana pels drets humans) i Jordi Tejel (director del Centre d'Informació i recerca sobre el Poble Kurd).

JORNADES COMMEMORATIVES DEL 'NAQBA' (EL DESASTRE)

El 1948, aproximadament les 711.000 persones que vivien a Palestina van haver d'iniciar un èxode com a conseqüència de la guerra araboisraeliana. El territori palestí va passar a formar part de l'Estat d'Israel fins a l'actualitat.

Diverses entitats, entre les quals l'SCI-Catalunya, organitzen les següents activitats.

— 14 de maig, a les 19 h, al CCCB. Xerrada que comptarà amb la participació de Salah Jamal, Leila Khaled (presidenta de la Unió General de Dones Palestines i membre del Consell Nacional Palestí), Comunitat Palestina de Catalunya, Ghada Mansor (poetissa), Ali Khettar (poeta), Habibi El Dik (músic) i Marina Rossell.

— 17 de maig, a partir de les 10.30 h, al parc de l'Estació del Nord. Jornada lúdica (concerts, exposicions, contes, etc.).

MOVIMENTS SOCIALS I GOVERNABILITAT GLOBAL

Arran del cicle de xerrades sobre Moviments socials i governabilitat global, aquest mes es publica un dossier que recull una síntesi de les xerrades i també aporta textos escrits pels ponents de les xerrades.

ESPAI DE TREBALL

Salaris precaris (II)

Marc Faustino i Vidal

A l'hora de parlar de salaris, diferenciem el que és el salari nominal (la quantitat monetària que rep una persona) del que és el salari real (la quantitat de béns i serveis que una persona pot adquirir amb el salari nominal). El salari real és el poder de compra que hom té.

Perquè un salari nominal no perdi capacitat adquisitiva, una de les accions que cal fer és actualitzar-lo periòdicament. Això s'anomena clàusula de revisió salarial, i serveix perquè el salari no pateixi una erosió que no permeti satisfer les possibles necessitats d'una persona.

Un dels grans problemes de la revisió salarial és que quan es revisa el salari nominal no es fa d'acord amb el salari real actual, sinó d'acord amb un salari real anterior. Els preus dels béns i serveis que es fan servir de referència ja han pujat una quantitat determinada durant el període anterior, mentre que el salari nominal no ha variat i, quan s'actualitza, no es fa segons la quantitat que han evolucionat els preus.

Posem un exemple pràctic de l'esquerda salarial que existeix entre el salari nominal i el salari real. L'any 2002, 1 kg de pastanagues costava 0,79 € i, l'any 2007, costava 1,10 €. Malgrat que l'augment absolut de 0,31 € podria ser anecdòtic, el que no ho és pas és l'augment percentual del 39%, davant de la pujada salarial, que ha estat d'un 4,16% entre les mateixes dates.

De l'exemple en podem extreure que ara mateix la lluita sindical no pot centrar-se en la clàusula de revisió salarial perquè implica perpetuar les esquerdes salarials. La lluita sindical ha de centrar-se en l'establiment de nous salaris nominals que s'apropin als salaris reals que han de satisfer la gent i que deixin enrere conceptes com el mileurisme i l'inframilaurisme.

Per a consultes: laburxa@barrisants.org

Cultura

Els caus i els esplais no s'aturen

Aquest mes d'abril les entitats de lleure de Sants han organitzat una sèrie d'activitats obertes al barri per promocionar les seves activitats i evidenciar la tasca educadora que fan monitores i monitors.

Agus Giralt
Sants

El 12 d'abril es va celebrar al parc de l'Espanya Industrial l'Acampa-Sants, una trobada de caus i esplais que va reunir uns 600 nens i nenes per participar en les diverses activitats que hi havia preparades (vegeu el número 117 de LA BURXA). La festa, que va ser tot un èxit, va acabar amb un concert d'Oriol Canals.

Les activitats dutes a terme per les entitats de lleure del barri, però, no van acabar aquí: el 26 d'abril va tenir lloc la festa del Xi-Barri. Aquesta festa, que ja ha arribat a la tercera edició, s'ha consolidant com una autèntica trobada popular a la rambla de Badal. Organitzat per l'esplai Xiroia, el Xi-Barri ha aplegat enguany una sèrie d'activitats relacionades amb la cultura popular, i ha comptat amb la participació dels Diables i Tabalers de Sants i dels Geganters de Sants (que han fet coincidir la trobada anual de colles geganteres de Barcelona amb aquesta festa). La música va córrer a càrrec dels Nous Espectres, un grup de rock santsenc, i els ritmes més càlids de Sonason i Sotazero.

Trobada del Xi-Barri a la rambla de Badal. **AGUS GIRALT**

Al Xi-Barri d'enguany la solidaritat i el foment de la lectura també han tingut el seu espai. Per una banda, amb la marató de recollida de llibres que facilitaran la creació de biblioteques a Sud-amèrica. Per un altra, amb l'anunci de la publicació del llibre escrit pels mateixos nens i nenes de l'esplai, anomenat *Contes per un món millor*.

El cas Scala, a l'Espai Obert

Agus Giralt
Sants

El passat 15 d'abril es va presentar a l'Espai Obert el llibre *El caso Scala. Terrorismo de estado y algo más,* amb la presència del mateix autor, Xavier Cañadas –un dels militants anarquistes que van ser represaliats en aquella coneguda maniobra policial per acabar amb la força del moviment llibertari.

El 15 de gener de 1978 un gran incendi va destruir la sala d'espectacles Scala i va provocar la mort de quatre treballadors. Els presumptes autors de l'atemptat van ser identificats per la policia entre les 10.000 persones que acabaven de participar en la manifestació convocada per la CNT contra els Pactes de la Moncloa.

El Sant Jordi de les entitats

Paradeta de l'entitat Espurna la Diada de Sant Jordi. **AGUS GIRALT**

El Sant Jordi d'enguany a Sants ha tornat a ser quelcom més que una festa comercial. Moltes de les entitats i els col·lectius del barri han participat en la festa de manera activa.

Agus Giralt
Sants

Tant a la carretera de Sants com a altres carrers del barri, moltes entitats van muntar paradetes de roses per autogestionar els seus projectes. Entre d'altres, els passejants van poder trobar els Diables de Sants i els caus i esplais Skues, Montserrat Xavier, Puig i Moliner i Espurna. Altres entitats santsenques, com ara el Casal Independentista, i projectes com la cooperativa autogestionada La Ciutat Invisible van participar muntant paradetes i mantenint l'esperit més reivindicatiu d'aquesta diada.

D'altra banda, és important destacar l'aparició de llibres autoeditats per entitats santsenques. Entre els que han aparegut per Sant Jordi i els que ho faran d'aquí a poc temps, destaquen el llibre *Contes per un món millor,* escrit i il·lustrat pels nens i nenes de l'Esplai Xiroia; el *Segon recull de contes antiautoritaris,* del col·lectiu Negres Tempestes, i especialment el llibre que l'Assemblea de Barri de Sants publicarà a finals de maig, on faran una presentació dels col·lectius que en formen part.

Acció antimilitarista al Saló de l'Ensenyament

Redacció
Sants

En el marc de la campanya «Desmilitaritzem l'educació, desmilitaritzem el Saló de l'Ensenyament», impulsada per diverses ONG i col·lectius per la pau, un grup de set activistes vestits amb granotes blanques va protagonitzar una acció per protestar contra la presència de l'exèrcit a la fira.

Els activistes es van llençar pintura vermella per damunt davant de la parada de l'exèrcit, i van desplegar una pancarta amb el lema «Les armes no eduquen, maten». L'acció va acabar quan els Mossos d'Esquadra es van emportar bruscament els activistes i tres persones que cobrien informativament l'acció.

El mostrador

Supermercats? Mmm... No, gràcies!

Cooperativa Germinal

Segur que algun cop hem sentit a dir allò que quan comprem un producte és com si estiguéssim votant. I és ben cert. Però tan important és quins productes decidim comprar com el lloc on decidim comprar-los. I és que des de l'obertura del primer supermercat al nostre país, a finals del 1950, el model de la gran distribució no ha fet més que créixer, i ha canviat el com, l'on i el que consumim, generant greus impactes en els petits productors, en la pagesia, en el comerç local, en el medi ambient, en les condicions laborals de la gent treballadora i en el model de consum i de relacions socials.

Però el pitjor de tot és que aquest model de la gran distribució se'ns ha venut com un gran avenç, i l'arribem a associar a idees com modernitat, benestar, comoditat i desenvolupament. Ara bé, darrere d'aquesta bonica façana s'amaga una realitat molt diferent.

Avui dia el mercat dels aliments es concentra en ben poques mans, amb tots els perills que això pot tenir per a la nostra seguretat alimentària. A l'Estat espanyol cinc grans cadenes controlen la distribució de més de la meitat dels aliments que comprem: Carrefour (el 23,7% de la quota de mercat), Mercadona (16%), Eroski (7,4%), Alcampo (6,1%) i El Corte Inglés (2,3%). A més, si hi sumem la distribució duta a terme per les dues principals centrals de compra majoristes s'arriba al control del 75% de la distribució d'aliments. I és que els impactes d'aquest model de *supermercadisme* són ben palesos. El fet

és que existeixen estudis d'elevat rigor científic que demostren com per cada lloc de treball que crea una gran superfície en un municipi, se'n perden 1,5 en els negocis preexistents. I de fet a l'Estat espanyol es tanquen una mitjana d'11 botigues de barri diàries per culpa de les grans superfícies.

La llista d'efectes nocius no s'acaba aquí. Les grans superfícies fomenten la precarització del treball i la reducció de l'oferta a una gamma limitada que, contra el que ens fan creure, decideixen elles unilateralment; promouen un model insostenible de producció d'aliments basat en una agricultura intensiva no local sustentada pels agroquímics; apugen els preus dels aliments mentre obliguen els productors a vendre més barat; provoquen la generació de residus innecessaris i un llarg etcètera. Davant de tot això, el comerç local i de proximitat, els mercats municipals, i les cooperatives de consum ofereixen alternatives per exercir un consum més responsable que a la llarga, de ben segur, ens beneficiarà a tots i totes.

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?
En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Concentració al cim de Collserola després de la marxa organitzada el 13 d'abril. **MANUEL**

Collserola demana un nou marc de protecció

La zona de Collserola, la part més alta de la ciutat, es troba rodejada: aïllament, fragmentació, pèrdua d'espai per raons especulatives i la contaminació que genera la ciutat de Barcelona. La Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola està lluitant per aconseguir un nou marc de protecció.

Irene
Sants

Els veïns i les veïnes de Collserola mantenen una lluita constant des de l'any 2001 per tal de conservar la serra i l'espai natural que l'envolta. Ja fa més de set anys, des que el desembre del 2001 es dugué a terme la presentació en públic de la Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola (PCDC) a Can Coll.

Les primeres reivindicacions sorgiren amb motiu de la urbanització del Centre Direccional Cerdanyola-Sant Cugat, amb 343 hectàrees i qualificada com la major operació urbanística d'aquell temps en sòl urbanitzable a l'àrea metropolitana de Barcelona. El maig del 2006, la Generalitat autoritzava l'endeutament de 90 milions d'euros al Consorci (l'Institut Català del Sòl i l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès) per tal de construir el Centre Direccional que comptaria amb una inversió total de 225 milions d'euros. Alhora, també es lluitava (i es lluita actualment) contra l'abocador metropolità de Collserola. Però aquí no s'acabava: cal sumar-hi el túnel d'Horta i la urbanització de Torre Negra (a càrrec de l'empresa Núñez i Navarro). Si bé algunes lluites han estat tombades amb el temps per les empreses o per la mateixa Generalitat, el moviment en defensa de Collserola està més viu que mai.

LA DEMANDA: UN NOU MARC DE PROTECCIÓ

La PCDC va fer públic l'any 2005 un manifest on es demanava la declaració de Collserola com a Parc Natural i on denunciava que el Pla general metropolità (PGM) que estava en vigència era de l'any 1976 i estava totalment obsolet. També es feia referència a l'actitud «còmplice» i, en alguns casos, «promotora» d'agressions al medi natural per part de l'Administració, que encara que a partir del 2004 es va començar a plantejar millorar la protecció de la serra, no ho ha acabat de fer mai. Dins d'aquest mateix manifest s'hi resumien els perills del plantejament urbanístic que s'estava duent a terme: l'aïllament provocat per la construcció del Centre Direccional; la fragmentació ocasionada per urbanitzacions i vies de trànsit rodat (aquí s'inclouria el túnel d'Horta, ja que, segons la PCDC, fomenta el transport privat entre el Vallès i Barcelona tot malmetent la serra de Collserola, augmenta el trànsit de vehicles a banda i banda del túnel i consolida el Centre Direccional); la pèrdua d'espai provocada pel gran nombre de projectes urbanístics, i la contaminació generada per les emissions i els sorolls de la cimentera CEMEX (de Sant Feliu) i l'abocador metopolità de residus. Així doncs, es demanava un nou marc de protecció, ja que l'antic deixa fora de l'espai protegit un 30% dels espais naturals o agrícoles de la serra. Aquest marc ha d'incloure set aspectes bàsics: moratòria urbanística, canvi en la classificació del sòl del PGM, modificació de la xarxa viària prevista pel PGM, ampliació dels límits del parc i ampliació del PEIN, creació de la figura d'espais associats al parc de Collserola, eliminació de les activitats extractives i preservació les rieres i el seu entorn.

L'any 2006 va estar marcat per la urbanització de la vall de Sant Just Desvern i la tala d'arbres al Tibidabo per ampliar el parc d'atraccions, i l'any 2007 la PCDC va reiterar la seva negativa a la urbanització del parc d'atraccions i va fer sentir la seva veu i la seva disconformitat al Ministeri de Medi Ambient, així com a la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Un altre dels temes que preocupava la PCDC fou la intenció del Ministeri d'Indústria d'ubicar les línies aèries de molt alta tensió (MAT) a la serra de Collserola. Casualment, el ministre d'aleshores era Joan Clos, antic president del Consorci del Parc de Collserola, que en teoria gestionava i mirava de preservar aquest espai.

COLLSEROLA, PARC NATURAL PERÒ INSUFICIENT

El 30 de gener de 2008 el Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) i l'Ajuntament de Barcelona van formalitzar l'acord per al nou Parc Natural de Collserola. Aquest guanya 51 hectàrees, però això no implica que desapareguin els vials programats al PGM del 1976. La conclusió de la PCDC, doncs, no pot ser positiva: el DMAH i l'Ajuntament estan renunciant, de nou, a una protecció real del parc de Collserola. Hi haurà Parc Natural, però amb més infraestructures i més creixement urbanístic.

El 13 d'abril, la PCDC (juntament amb altres entitats) va organitzar una marxa per Collserola per fer sentir la seva veu i per demanar la protecció definitiva de la zona. Aquesta marxa, que tenia tres punts de sortida, va comptar amb una participació molt elevada i la concentració convocada després va aplegar prop de 2.000 persones al cim de Collserola.

Més informació:
http://collserola.org

Zapatero, feminista...

Zapatero ha fet ministres nou dones, entre elles Carme Chacón, la qual va entonar molt solemnement la frase «Viva España, viva el rey».

... Francesc Baltasar, ecologista de debò

Baltasar es cobreix de glòria proposant transvasaments i mesures insuficients per a la sequera i el govern espanyol decideix tranvasar l'Ebre.

SOLIDARITAT

La Brigada d'Informació, jutjada per tortures

L'Audiència Provincial va jutjar sis policies nacionals, entre ells quatre membres del Grup VI de la Brigada d'Informació, encarregats del *control* dels moviment socials. Van ser denunciats per un jove que va patir el trencament d'un timpà durant la seva detenció. Ell i dos nois més van ser detinguts el 4 d'octubre del 2004 sota l'acusació d'haver llançat una ampolla de benzina contra la comissaria de Sants; acusació de la qual van quedar absolts. Segons l'Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura i l'Associació Memòria contra la Tortura (membres de l'acusació popular del cas), haver arribat a judici és molt important, però mereix una menció especial el paper de la fiscal, que no va presentar cap acusació contra els agents. Les dues entitats denuncien que durant l'any 2006 hi va haver 144 denúncies per tortures i maltractaments, però que el 98% d'aquestes denúncies no van arribar a la vista oral. La impunitat no permet eradicar aquestes pràctiques.

Fes-te amic o amiga de **la Burxa**

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment.

Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment (pots enviar-ho o deixar-ho al Terra d'Escudella, c/Premià, 20). Així que ja saps!

Nom____________________
Cognoms____________________
Carrer i número____________________
Codi Postal__________ Població____________
Telèfon__________ DNI____________

Vull rebre LA BURXA a casa ☐

Amic/amiga de LA BURXA 3 euros/mes ☐ (36 euros l'any)

Col·laboració anual amb LA BURXA ☐ 5 euros/mes (60 euros l'any)

Aportacions voluntàries a LA BURXA ________euros (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc____________________
Nom del titular____________________
CODI ENTITAT ☐☐☐☐
CODI SUCURSAL ☐☐☐☐
CODI SEGURETAT ☐☐
NÚM DE COMPTE ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA

Data__________ Signatura

Maig de 2008

la Burxa

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al vespre al CSA Can Vies
(c. Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
Plana web: www.barrisants.org/laburxa

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Gemma Parera Álvarez, Pau Canela, Soto, Bernat Costa, Jordina i Laia Sánchez Amat, Carme Roselló, Ester Rams, Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Yolanda, David Vázquez, Irene Jaume, Agus Giralt, Karles Sànchez, Marta Devesa, Albert García, Assemblea de Can Vies, Marc Faustino i Vidal, Cooperativa Germinal, Lancelot, Roger Sánchez Amat, Ivan, Guillem Sànchez i Barrull, Àlex Tisminetzky, Jesús, José Enrique, Laia Altarriba i Piguillem i SCI-Catalunya.

JOAO PEDRO STEDILE:

«Abans ens enfrontàvem a un terratinent endarrerit i ara ens enfrontem al capital internacional»

Joao Pedro Stedile va visitar el barri de Sants el mes de març. **(H)**

És portaveu del Moviment dels treballadors Sense Terra (MST) gairebé des de la seva fundació l'any 1984. Ha visitat el nostre barri en una de les seves escasses visites a Europa per parlar en un acte del col·lectiu Araguaia al Casinet d'Hostafrancs. Encara que una jutgessa li ha ordenat callar, adduint que les seves declaracions generen disturbis, amb LA BURXA no ha tingut pèls a la llengua.

Guillem Sànchez i Barrull
Hostafrancs

Després de més de 20 anys ocupant terres, com es troba ara l'MST?
Segueix creixent des del punt de vista orgànic, organitzatiu i d'acumulació de forces pròpies. Però estem afrontant un període històric molt advers per a l'avanç de les conquestes socials, per a tot el poble que viu al camp.

Per què?
Les multinacionals estan dominant l'agricultura i amb la necessitat de biocombustibles s'ha generat un procés molt violent de concentració de la terra.

Un efecte negatiu dels biocombustibles!
Un més. Els biocombustibles (nosaltres no acceptem aquest terme perquè no té cap sentit anomenar-los *bio* i per això els anomenem *agrocombustibles)* representen l'aliança de les petroleres, les automobilístiques i el gran capital financer, que vol seguir amb aquest patró de guanys basat en el cotxe. Llavors, li cal una justificació cap a la societat i utilitza els combustibles que no són tan dolents i poden fer baixar la contaminació. I així podran continuar durant 30 o 40 anys més; mentrestant, ja pensaran altres tecnologies, altres centres de guanys.

Aleshores, aquestes multinacionals arriben al camp amb aquesta pila de diners, acaparen terres i imposen el monocultiu de la canya i del blat de moro per als seus agrocombustibles. Això genera un model agrícola expulsador de mà d'obra i agressiu amb el medi ambient, ja que utilitza de forma intensiva la maquinària i els agrotòxics.

«Els agrocombustibles representen l'aliança de les petroleres, les automobilístiques i el capital financer»

Llavors quin paper els queda als 'sense terra'?
Nosaltres seguim ocupant terres, però resulta més difícil la conquesta. Abans ens enfrontàvem a un terratinent endarrerit i ara ens enfrontem el capital internacional, que és el que ens disputa la terra. Nosaltres volem repartir la terra entre els pobres, i ells la volen acaparar per a l'etanol.

Però, com tot en el món, és contradictori. I la contradicció bona per a nosaltres és que això ha generat la necessitat d'una aliança més gran entre tots els camperols, no només els sense terra, i s'ha articulat un moviment molt més ampli. A més, s'ha produït una politització molt ràpida dels pagesos. Abans, quan ens oposàvem al terratinent, l'enemic gairebé tenia nom i cognoms, el coneixies. Ara ens enfrontem a una classe –la burgesia internacional– i a un model tecnològic –el dels agrotòxics i l'enginyeria transgènica. Per tant, hem de pensar un model alternatiu que abans no teníem clar.

Quin?
El que anomenem *model agroecològic* i que resulta d'organitzar la producció a base de la feina del pagès, sense afectar el medi ambient i garantint uns aliments més sans i barats. I per aquest tercer punt és per on creiem que podem ampliar la nostra aliança amb la gent que viu a les ciutats.

I aquest model és viable?
La pregunta és a l'inrevés. És viable el seu model? Un model que desforesta, destrueix la biodiversitat, augmenta el canvi climàtic i genera crisis alimentàries, i no vull dir només fam, sinó també altres problemes com el de les vaques boges que va trasbalsar Europa. Els catalans teniu un refrany que diu «Som el que mengem». Conté una advertència molt clara. I la solució només es troba en mans dels pagesos que cultiven aliments saludables i prop d'on es consumiran. És el que anomenem *sobirania alimentària*.

«La solidaritat funciona i és molt necessària»

Si el capital s'organitza de forma internacional, per què no ho fa la pagesia?
Aquest conflicte ha generat les condicions polítiques per ajuntar-nos amb altres moviments socials d'Europa, Corea, Mèxic, Argentina... en un espai que anomenem la Via Camperola Internacional.

I aquesta aliança per a què serveix? Pot posar-ne un exemple?
Fa uns mesos una multinacional suïssa de l'enginyeria transgènica, Syngenta, va pagar uns pistolers perquè anessin a un campament de l'MST que ocupava uns terrenys d'experimentació a Paranà (al sud del Brasil) i matessin un company nostre.

Via Camperola va prendre aquest cas com a propi i hem fet una campanya internacional. El 12 de desembre hi va haver manifestacions a diferents països i el 8 de març grups de dones rurals d'arreu del món es van mobilitzar relacionant els drets de les dones i l'alimentació, ja que Syngenta monopolitza el blat de moro transgènic. I en la nostra opinió van ser aquestes mobilitzacions les que van frenar la victòria de l'empresa, fins al punt que ara mateix aquesta calla i nosaltres seguim prenent el seu camp. No ens en van fer fora, allà estem i la lluita continua.

Així que funciona.
I tant! Funciona i és molt necessària, tant de bo els catalans ens ajudin pressionant el consolat suís o, si hi ha alguna oficina de Syngenta, mobilitzant-se.

Vinyeta

Agenda

[CADA DILLUNS | 21.30]
TROBADES CINÈFILES
La *femme fatale* al cine negre
[TETERIA MALEA]

[DIJOUS 1 | 20.00]
FESTA DE CELEBRACIÓ I AGRAÏMENT DELS CONDUCTORS/ES DE TMB
[COTXERES DE SANTS]

[DIVENDRES 2, 16 I 30 | 18.30]
CINE FÒRUM: CICLE POLÍTIC DELS ANYS SEIXANTA-SETANTA
[ESPAI OBERT]

[DISSABTE 10 | 18.00]
XV ANIVERSARI DELS BORINOTS
Castell de dones, pilars participatius, circ, concert...
[PLAÇA BONET I MUIXÍ (PLAÇA MÀLAGA)]

X ANIVERSARI DEL HONKY TONK
[CASINET D'HOSTAFRANCS]

[IUMENGE 11 | 12.00]
ACTUACIÓ CASTELLERA
[PLAÇA BONET I MUIXÍ (PLAÇA MÀLAGA)]

[DIVENDRES 23 | 20.00]
ELS DIVENDRES, FARÀNDULA
Cicle d'espectacles: Pau Riba
[CASINET D'HOSTAFRANCS]

[DIUMENGE 25 | 10.00]
FIRA DE COL·LECTIUS DE SANTS
[COTXERES DE SANTS]

[DIJOUS 29 | 18.30]
ACTE PER L'APOSTASIA COL·LECTIVA AL BARRI DE SANTS
[ESPAI OBERT]

SETMANA D'ACTES DE L'XI ANIVERSARI DE CAN VIES
[DISSABTE 10 | 19.00]
Vermut i cercaquintos

[DIUMENGE 11]
11 h 'Humor amarillo'
19 h Passi de curts

[DILLUNS 12 | 11.00]
Ruta històrica pel barri de Sants

[DIMECRES 14 | 22.00]
Sopar de celebració

[DIVENDRES 16 | 19.00]
Nit de cabaret

[DISSABTE 17]
18 h Manifestació
22 h Concert
[PLAÇA MÀLAGA]

[DIUMENGE 18 | 10.00]
Okupi Champions Lik

ESTIGUEU ATENTES A LES CONVOCATÒRIES CONTRA L'EMPRESONAMENT DEL FRANKI DE TERRASSA